

บทที่ 5

สรุปผลการทดลอง

ปริมาณฝุ่น PM10 ภายในห้องและภายนอกอาคารรัมณน ในเขตมหาวิทยาลัยแม่ฟ้า จุดเก็บตัวอย่าง บริเวณสีแยกถนนมุขย์ศาสตร์ และแยกหอพักนิสิตหญิง ทำการตรวจวัดปริมาณฝุ่น PM10 ในวันธรรมด้า และวันหยุดราชการ ในเดือน มกราคม 2548 จุดเก็บตัวอย่างบริเวณสีแยกถนนมุขย์ศาสตร์ มีปริมาณฝุ่น PM10 เฉลี่ย 24 ชั่วโมง สูงกว่ามาตรฐานในบรรยากาศโดยทั่วไป $120 \mu\text{g}/\text{m}^3$ เนื่องจาก มาจากการจราจร มาจากการกวาดทำความสะอาด และจากการเล่น พุตบล็อกที่สนามฟุตบอลบริเวณใกล้เคียง บริเวณหอพักหญิง มีปริมาณฝุ่น PM10 ต่ำกว่าบริเวณสีแยกถนนมุขย์ศาสตร์ เนื่องจากมีการจราจรและกิจกรรมที่ก่อให้เกิดฝุ่นน้อยกว่า

ปริมาณฝุ่นภายในอาคารเรียนถนนมุขย์ศาสตร์ และภายนอกหอพักหญิงมีปริมาณไม่เกิน มาตรฐาน เฉลี่ย 24 ชั่วโมงที่ $150 \mu\text{g}/\text{m}^3$ ภายในอาคารเรียนถนนมุขย์ศาสตร์ เป็นห้องทำงาน ได้บันได บริเวณชั้นล่าง ไม่ปรับอากาศ และเปิดหน้าต่าง ห่างจากถนนประมาณ 20 เมตร ภายใน ห้องไม่มีกิจกรรมที่ทำให้เกิดฝุ่นมาก ไม่มีคนสูบบุหรี่ ไม่มีการประกอบอาหาร ภายในห้องพักเป็นที่ พักนิสิตหญิง 3 คน บริเวณชั้นล่างห้อง 102 ไม่ปรับอากาศ และเปิดหน้าต่างบานเกล็ด ห่างจาก ถนนประมาณ 100 เมตร ภายในห้องมีกิจกรรมการอยู่อาศัย มีการกวาดพื้นวันละ 1 ครั้ง ไม่มีคน สูบบุหรี่ ไม่มีการประกอบอาหาร บริเวณใกล้เคียงมีการปลูกต้นไม้หนาแน่นจึงเป็นแนวกันฝุ่นได้ มาก ปริมาณฝุ่นภายในอาคารเรียนถนนมุขย์ศาสตร์ มีปริมาณสูงกว่าเนื่องจากภายในหอพัก นิสิตมีกิจกรรมทำให้เกิดฝุ่นมากกว่าห้องทำงาน

อัตราส่วนปริมาณฝุ่นภายในต่อปริมาณฝุ่นภายนอกอาคาร (I/O ratio) ของบริเวณสีแยก ถนนมุขย์ศาสตร์ และบริเวณหอพักนิสิตหญิง เท่ากับ 0.21 และ 0.38 บริเวณหอพักนิสิตหญิงมี อัตราส่วนที่สูงกว่าเนื่องจากภายในหอพักนิสิตมีกิจกรรมภายในที่ทำให้เกิดฝุ่น เช่น การกวาดพื้น